

30
2018

przestrzenie
TEORII

Dramaturgia bieżącego numeru nie skłania do przyjęcia jednoznacznej interpretacji, ponieważ zależnie od sposobu czytania będziemy widzieć i dostrzegać w artykułach różne, nieraz odmienne zjawiska. Wszystkie prezentowane teksty łączy ich niezależna anamorficzność. Mamy cielesność wyrażoną nieobecnością, mamy agon z wtopionym weń milczeniem, w Hipolicie dostrzegamy Edypa, u Arystotelesa czujemy już niemal zapowiedź współczesnej definicji tragedii jako sztucznej, zastygłej w teatralnym geście tragedii niemożliwej tragedii. Scena objawia prawdę, ale i odsłania postprawdę. Wiersz odbieramy zależnie od medium (inaczej, gdy czytamy go w drukowanej książce, odmiennie, gdy słyszymy w piosence). I nie zawsze jest tak, jak się nam wydaje (tworzymy więc niejednoznaczne kategorie np. „trudnych wierszy”), interesują nas pola działania intertekstualności, transfikcjonalności, odczarowania. Obecny numer dyskretnie scala antyk zarówno poprzez bezpośrednie odwołania, jak i poprzez subtelny pamięć rozmaitych nawiązań, terminów, sposobów myślenia, aktów lektury. Jak odbierać dziś antyk w jego złożoności, barwach i odcieniach (re-konstruować czy re-definiować na nowo)? Jak używać współcześnie hermeneutyki? Jak traktować literaturę, która zmienia ontologiczną postać, pokazując swoje liczne odstony i „medialne twarze”? Czym jest zatem nasz stosunek do rzeczywistości, w jaki sposób, działając w sztuce, określamy jej charakter? O tym mówią artykuły zamieszczone w numerze.

przestrzenie TEORII

Piotr Dobrowolski

Jerzy Fiećko

Joanna Grądziel-Wójcik

Anna Krajewska

Kamila Kulessa

Krzysztof M. Maj

Aleksander Wojciech Mikołajczak

Marek Ostrowski

Mateusz Stróżyński

Patryk Szaj

Piotr Szczepański

Katarzyna Szkaradnik

Błażej Szymankiewicz

Krzysztof Tyczko

Jacek Wachowski

Mieszko Wandowicz

Elżbieta Wesołowska

Dorota Wojda

30
2018

WYDAWNICTWO NAUKOWE UAM